

מתה, מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים והיוצאים עמה	בית שמאי	בית הלל
כתובה:	עיקר כתובה תוספת כתובה	יורשי הבעל (יבם)
נכסי צאן ברזל:	נישום בכתובה והקרקע של הבעל וכשמתגרשת או נתאלמנה מקבלת דמי השומא	בחזקתן לרש"י תלוי במח' בב"ב; לר' יוחנן בחזקת יורשי הבעל (שהנכסים באחריותו), ולר' אלעזר בחזקת יורשי האשה (שהנכסים בבעלותה). לתוס' (ורשב"א) בשומרת יבם הכל מודים שנכסים בחזקת יורשי הבעל.
נכסי מלוג: נכסים הנכנסין והיוצאין עמה	לא הכניסם בכתובה הבעל אוכל פירות	יורשי האב (אביה)

הסתירה בשיטת בית שמאי	רישא: קתני מוכרת ונותנת וקיים הרי הנכסים בחזקתה לגמרי סיפא: קתני אם מתה, יחלקו הרי הנכסים בחזקת שניהם מאי שנא רישא כשהיא בחיים הנכסים בחזקתה, ומאי שנא סיפא כשמתה, שהנכסים בחזקת שניהם?	עולא זיקת ארוסה: מוכרת ונותנת זיקת נשואה: יחלקו (הוי ספק נשואה)
		רבה בחייה: מוכרת ונותנת (ודאי וספק – שודאי הנכסים שלה) במותה: יחלקו (ספק וספק – שניהם ספק יורשים)
		אביי - קיבלה הנכס כשהיא שומרת יבם: מוכרת ונותנת קיבלה הנכס בחיי בעלה: יחלקו שאביי סובר = ידו כידה =
		רבא - לא עשה מאמר: מוכרת ונותנת עשה מאמר: הוי ספק נשואה ויחלקו אבל כשנפלו כשעודה חתחת בעלה ד"ה היבם ירשה שרבא סובר = ידו עדיפא מידה =

ירושת נכסי מלוג של שומרת יבם	רבא ידו עדיפא מידה	אביי ידו כידה
נפלו לה בעודה תחת בעלה	כ"ע מודי: יורשי הבעל שידו עדיפא מידה	ב"ש: יחלקו, ידו כידה ב"ה: יורשי האב, חזקה דמעיקרא עדיף
נפלו לה כשומרת יבם	ב"ש: יחלקו ב"ה יורשי האב	

סוגיא המקבילה במסכת יבמות דף לח
וברש"י כאן ד"ה בית שמאי אומרים

רש"י דף פג.
ד"ה נפקא מינה לשומרת יבם

נכסי בעל משועבדים לכתובת אשתו אבל יכול למכור כל מה שירצה תיקנו חכמים שזכות יבם בנכסי אחיו המת, כזכות בעל בנכסי מלוג, שיש לו רק זכות פירות	נכסי המת שירש היבם משועבדים לכתובת היבמה ואינו יכול למכרם אפילו נכסים העודפים
---	--

הניח אחיו המת מטלטלין פירות תלושין או פירות מחוברין

ת"ק – ר"מ	חכמים
מטלטלי משועבדין לכתובתה ימכר ויקח בהן קרקע והיבם אוכל פירות	מטלטלי אינם משועבדין לכתובתה זכה היבם בהם חוץ מפירות התלושין שתפסה בחיי בעלה
למסקנת הגמרא (פב): פירות המחוברין אינן כמטלטלין, ולכ"ע משועבדים לכתובה וימכר וילקח מהן קרקע	

